U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Potamon GTS a.s.,** se sídlem Rybná 716/24, Praha 1, zast. JUDr. Danou Růžičkovou, advokátkou se sídlem Prokopových 827/3, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,** se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 27. 5. 2014, č. j. 1997/M/14, 34264/ENV/14, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **město Kašperské Hory,** se sídlem Náměstí 1, Kašperské Hory, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2018, č. j. 10 A 116/2014 - 66,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jako nedůvodná dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 16. 12. 2013, č. j. 443/520/13, 39584/ENV/13 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

[2] Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o stanovení průzkumného území pro vyhledávání a průzkum výhradního ložiska dle § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, ve znění účinném pro projednávanou věc.

[3] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[4] Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí § 40 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[6] Stěžovatelka v kasační stížnosti uváděla, že jí byl napadený rozsudek doručen dne 24. 1. 2018. Z předloženého spisu městského soudu však soud ověřil, že napadený rozsudek, který rovněž obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, byl stěžovatelce doručen v úterý 23. 1. 2018 do datové schránky její zástupkyně.

[7] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na úterý 6. 2. 2018. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[8] Kasační stížnost byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím datové schránky až dne 7. 2. 2018. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl bez věcného projednání.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení v případě osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože soud v dané věci osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil, rozhodl tak, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2018

pokračování

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu